

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:

The Manager,
'Morning Star', Vaddukoddai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q/J/29/News/85

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 146 JAFFNA, FRIDAY, 20th JUNE, 1986

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the **Morning Star** to:-
The Manager,
"Morning Star",
Vaddukoddai.

Study of Christian Personalities

A study of Christian personalities, under the auspices of the institute for Evangelists & Lay Training, Maruthanamadam will take place as shown in the Schedule below between the hours 9.00 a.m. to 12.00 noon. Lunch will be provided for the participants.

Date	Personality	Leader	Venue
21-6-86	Dr. Green (Founder, Green Memorial Hospital)	Mr. S. Jebanesan	Green Memorial Hospital
5-7-86	Bishop Leslie Newbigin (Retired Bishop, C. S. I.)	Rt. Rev. D. J. Ambalavanar	Christa Seva Ashram
26-7-86	John R. Mott (Great Ecumenical Leader)	Mr. A. R. Kadirgamar	Christa Seva Ashram
2-8-86	Bishop Laksman Wickremasinghe (Late Bishop of Kurunegalle)	Mr. K. Nesiab	Christa Seva Ashram
9-8-86	William Carey (Founder, Serampore College)	Mr. W. M. S. Samuel	Christa Seva Ashram
16-8-86	Dr. Ida Scudder (Founder Vellore Christian Medical College)	Mr. K. Pooranampillai	McLeod Hospital, Inuvil
30-8-86	Sevak S. S. Selvaratnam (Founder, Christa Seva Ashram)	Rev. D. R. Ampalavanar	Christa Seva Ashram
6-9-86	Bishop Harold De Soysa (Late Bishop of Colombo)	Rev. J. Sarvananthan	Christa Seva Ashram
20-9-86	Charles Spurgeon (Great Christian Preacher)	Rev. K. P. Kovindarajah	Christa Seva Ashram
17-9-86	We intend to commemorate Kavinjar H. A. Krishnapillai as a fullday programme. Details of the programme will be given in due course.		

'Asia House',
Maruthanamadam,
Chunnakam.
15th June, 1986.

Registrar.

Institute for Evangelists & Lay training.

IN MEMORIAM

IN EVER LOVING MEMORY

OF

Annam William

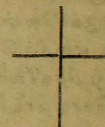
Called to Rest on 20-6-1985

"In thy presence is fullness
of joy at thy right hand are
pleasures for evermore"

Affectionately remembered by
Brother, Sisters, Brother-in-law
and Nephews.

Atebuvely.

IN MEMORIAM

IN AFFECTIONATE AND
EVERLOVING MEMORY OF

**Anna Arulammah
Thambithurai**

who left our earthly home
to go to our heavenly home on
21-6-83

Three years have passed
since you left us but not a day
has passed without a thought of
you and a prayer for the peace
of your soul. May you live with
God enjoying His presence always.

Lovingly remembered by her
husband M. S. Thambithurai
and children.

No. 4, Old Park Road,
Jaffna.

Address at St. Patrick's College Prize-giving on 18th June 1986.

Rev. Fr. Rector, Staff and students of St. Patrick's College, parents of the students, Old Boys of the College, Rev. Fathers and Sisters, distinguished guests and well-wishers of the College, Ladies and Gentlemen.

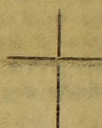
At the beginning of his Report Fr. Rector touched upon a very vital point affecting the education of the present-day children, namely, *the civil war we are living through*. While it is necessary to consider ways and means of imparting a good education to our children even in the present difficult circumstances, it is more necessary for us today to consider ways and means of protecting the lives of our peaceful defenceless people.

Bomb-blasts, rocket-blasts, shell-blasts, machine-gun fire etc. have become everyday occurrences for us. We are being attacked from the land, from the sea and even from the air. *Hundreds of peaceful, unarmed Tamil civilians have been killed or wounded during such attacks carried out during the past few months by the Government Forces in places like Batticaloa, Trincomalee, Vavuniya, Mannar, Mullaitivu, Kilinochchi, Valvettiturai, Jaffna, Kayts, Mandaitivu. Many peaceful Tamil civilians have been brutally massacred by the Armed Forces in Murunkan, Cheddikulam, Iruthayapuram, Akkaraipattu, Kurikadduvan, Mandaitivu and other places. Thousands of peaceful Tamil civilians, who have been forced to flee from their traditional homes due to the activities of the armed forces, are not being properly cared for by the Government. Fishing, the only livelihood of thousands of peaceful Tamil civilians, has been totally banned in the Northern and Eastern seas. All these clearly show that under the pretext of fighting the "Marxist Tamil terrorists" the Government is intent on the annihilation of the Tamils living in the Northern and Eastern Provinces.*

The Citizens Committees of the Northern and Eastern Provinces have appealed several times to the President of Sri Lanka against these inhuman measures taken against a peaceful, defenceless people but with no effect. Since the peaceful Tamil civilians of the Northern and Eastern Provinces have no effective means at their disposal to defend themselves against the unjust attack on their lives and properties, the time has come, I feel, for us to raise our voice and make an appeal to the United Nations Organization to take effective steps to halt the annihilation of the peaceful, defenceless Tamil civilians of the Northern and Eastern Provinces.

Now, I wish to congratulate the Rector, the Staff and students for all the successes they have achieved in the different

IN MEMORIAM

Chelliah Edwin Anandarajan

First Death Anniversary

26th June, 1986

"O death where is thy sting
O grave thy victory!

..... through the gateways

of birth
and death into realms unknown,
unreached by the human

mind and spirit
in Christ Jesus, Our Lord.....
Thine be the glory Risen

Conquering son
Endless is the Victory Thou

o'er death hast won!"

Gratefully and devotedly
remembered by his beloved
wife, children and all loved
ones.

Vaddukoddai.

Service of Remembrance

A service of remembrance
and Holy Communion for the
late Mr. C. E. Anandarajan will
take place at 8.00 a.m. on
Thursday, the 26th of June
1986 at the St John's Church,
Chundikuli

Friends and relations are
cordially invited to be present.

Mrs. Padma Anandarajan
and family.

fields of activity during the year under review. I wish to congratulate in a special manner those students, who have been successful at the G. C. E. (O/L) and G. C. E. (A/L) Examinations and those who have won admission to the University. Finally, I congratulate all those students who are winning prizes today.

Thank you all.

Rt. Rev. Dr. B. Deogupillai
Bishop of Jaffna

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

தினந்தவ வார இதழ்.]

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது]

“நீதி ஜனத்தை உளர்த்தும்: பாவம் எந்தக் குலத்தக்கும் இழிவரம்”

மலா 146]

20-6-86

[இதழ் 25]

குருகு! சேவிடு! ஊமை!

கணவன் கிற்சில சமயங்க
ளில் குருடனுயிருப்பது அவசியம்.
மனைவி அடிக்கடி செவியாயிருப்
பது அதிக அவசியம். இரு
வருமே கிற்சில வேளைகளில்
ஊமையாயிருப்பது இன்றியமை
யாத அவசியம்.

மார்க்கஸ் அவுரேலியசின்
ஆத்ம சிந்தனை.

* தங்கமும், மணக்குறையும்
படுகிறவன், பவிசிடத்தில் பவி
சிடப்படுவதற்காகச் சட்டியிருக்
கும் போது தப்பியோட முய
லும் மிகும் போன்றவன், தனி
அறையில் ஒருவருக்கும் சொல்
வாமல் தன் படுக்கையில் இருந்து
கொண்டே தயாப்படுபவனும்
இவ்வாறேயாவான். தெய்வச்
செயல்களின் பயனை அறிந்து
கொள்ளும் பெறுமே அறி
வுள்ள பிராணிகளுக்குத்தான்
உண்டு. பயனை அறியாமற்
போனாலும் ஒப்புக்கொண்டே தீர
வேண்டும்.

* * * கஷ்டம் அனுபவிக்கும்
பொழுது தயாப்படுபவன் போல
நடந்து கொள்ளாதே. பார்ப்ப
வர்களுடைய இரக்கத்தையாவது
பாராட்டுதலையாவது கிரும்பாதே.
உலகவாழ்வில் நலனும், உண்மை
யான பகுத்தறிவுமே உன் கருத்
தில் இருக்கவேண்டும். இதைக்
கொண்டு, எதைச் செய்யவேண்டும்
எதை ஒழிக்கவேண்டும் என்று
கண்டு கொள்வாயாக.

* * * நீ எதற்கு வருத்தப்
படுகிறாய்? உனக்கு வேண்டியதை
பெல்லாம் எளிதில் அடையலாம்.
எழிந்தபோதெனது மறந்துவிடு.
வருவதெல்லாம் தெய்வத்தின்
ஆதீனமென்று அதைப் பற்றிய
கவலையை ஒழித்தறிவி. நீகவலி
க்கவேண்டிய காலம் நிகழ்காலமே
அதில் பத்தியும், நீதியும் கொண்
டவாழ்வை நடத்த முயல்வாயாக.

— பத்தியென்றால், உனக்கு
நேர்ந்ததை பெல்லாம் மகிழ்வுடன்
ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். தெய்
வம் அமைத்த அமைப்பை மகிழ்
வுடன் ஒப்புக்கொள்வதானது
உண்மையான பத்தி, நீதி என்றால்
உண்மையை மறைக்காமல் பேச
வேண்டும். தரும் தவறாமல்
நடக்கவேண்டும். பிரம் ஒரு
வன் செய்த தவறு, அல்லது
சொன்னசொல் அல்லது நினைத்த
எண்ணத்தைக் கருதி உன்
செயல் வேறுபடக் கூடாது. உட
னுக்கு என்ன நேர்ந்தாலும் உன்
செயலும், எண்ணமும், பேச்சும்
தருமாதிவிரும்பும் உண்மையி

சிந்தியுங்கள்!

* பணம் பாதாளம் மட்டும்
செல்லும் ஆனால் உன்னை மோட்
சத்திற்கு அழைத்துச் சென்று
எல்லாவற்றையும் வாங்கிவிடலாம்
சந்தோஷத்தை மட்டும் பணத்
தைக் கொண்டு வாங்கமுடியாது.

* உன் சக்திக்குத் தகுந்த
வேலைகளை ஆண்டவன் உனக்குக்
கொடுக்க வேண்டுமென்று
செய்க்காமல், உன் வேலைக்குத்
தகுந்த சக்தியை அவர் உனக்
குக் கொடுக்க வேண்டுமென
செயி.

பயனற்ற ஏழு!

ஆபத்துக்குத் தவாய் பிள்ளை,
அரும்பசிக்குத் தவாய் அன்னம்
தாக்கத்தைத் திராத்தன்னணிர்
தரித்திரமறியாப் பெண்டிர்
கோபத்தை யடக்கா வேந்தன்
குருமொழி கொள்ளாச்சீடன்
பாபத்தைத் திராத்திர்த்தம்
பயனில்லை ஏழுந்தாளே.

அதெப்படி அப்பா?

[தெமிண்டாக்கிளில் என்ற
அத்தேனே பட்டணத்து விர
னுக்கும் அவன் மகனுக்கும் நடத்த
உரையாடல்]

மகன்: அதெப்படி யப்பா?

தேமிஸ்: மகனே, அத்தேனே
பட்டணத்தார் கிரோக தேசம்
முழுவதையும் அடக்கி யானுகி
றார்கள். நான் அத்தேனே
பட்டணத்திற்கு அதிகாரியாயி
ருப்பதால் நான் அத்தேனே
பட்டணத்தை அடக்கியானுகி
றேன். உன் தாயார் என்னை
யடக்கியானுகிறாள். நீ உன்
தாயாரை அதிகாரம் பண்ணுகி
றாய் ஆகையால்.....

விருந்தும் தவறாமல் நிற்க
வேண்டும். மரணம் அண்மையில்
உள்ளது என்பதை அறிந்து, ஆன்ம
நலத்தையே பெரிதாகக் கருதி,
மற்றைய காரியங்களைப் பொருட்
படுத்தாமல் தருமத்திற்கு மாறாக
நடப்பதே கேடு என்னும் ஒரு
பயத்தை மட்டில் வைத்து, மா
ணத்தைக் கண்டு பயப்படாமல்
வாழ்வாய்.

அப்போது, உன் வாழ்வு
செளிக்கும். எந்த சம்பவத்தைக்
கண்டும் கீயப்படைய மாட்டாய்.
புறப்பொருளின் மேல் உன்
மனத்தை நிறுத்த மாட்டாய்.
எந்தஉலகத்தில் நீ ஒரு யுகதி
யாய் பிரங்காயோ, அந்த உல
கத்திலிருந்து வேறுபட்ட காதோ
டிபோல் அல்லமாட்டாய்.

அன்பு மருமக்களே

உங்களுக்கு ஒரு கதை சொல்
லப் போகிறேன். உவன மாயக்
கேளுங்கள். — ஒரு நாள் ரூபன்.
ஆபேல். யோசுவா என்ற மூன்று
பேர் எருசலேமுக்குப் பண்டி
கைக்காகப் போனார்கள். ரூபன்
எழு அப்பங்கனும், ஆபேல் ஆறு
அப்பங்கனும், யோசுவா ஐந்து
அப்பங்கனும் வழியில் சாப்பிட
எடுத்துச் சென்றனர். சாப்பாடு
எதுவுமே எடுத்துச் செல்லாத
யாப்பேத் என்ற ஒரு பயணி,
இவர்களோடு சேர்ந்து கொண்
டான். யாப்பேத் பணக்காரன்.
அவர்களிடமிருக்கும் உணவில்
தனக்கும் கொஞ்சம் கொடுத்தால்,
அதற்குரிய பணம் கொடுப்பதா
கச் சொன்னான்.

ரூபன், ஆபேல், யோசுவா
ஆகிய மூன்று பேரும் உடனே
தங்கலிடமிருந்த அப்பங்களை
ஒன்றுசேர்த்து, யாப்பேத்தையும்
அழைத்து ஒன்றாகச் சாப்பிட்
டனர். சாப்பிட்டு முடிந்ததும்
யாப்பேத் 18 வெள்ளிக் காசைக்
கொடுத்து விட்டுப் புறப்பட்டான்.
இப்பணத்தை எப்படி பங்கிடுவது
என்ற பிரச்சனை பெரிய பிரச்
னையாகிவிட்டது. ரூபன் சொன்
னான், ஒவ்வொருவரிடமும் இருந்த
அப்பங்களின் எண்ணிக்கையின்
படி பணத்தைப் பிரிப்போம்
என்றான். அப்படியானால் ரூப

னுக்கு 7 வெள்ளிக் காசும், ஆபே
லுக்கு 6 வெள்ளிக் காசும், யோசு
வாவுக்கு 5 வெள்ளிக் காசும்
கிடைக்க வேண்டும்.

ஆபேல் கூறினான், 18 வெண்
ளிக்காசையும் சமமாகப் பங்கிட
வேண்டும் என்று. அப்படியானால்
ஆளுக்கு 6 வெள்ளிக் காசு கிடைக்
கும். யோசுவா சொன்னான், இது
அப்பங்களுக்குரிய விலையல்ல,
இது நமக்கு இனமாகத் தரப்
பட்டது. ஆகையால் முழுவதையு
ம் காணிக்கையாகப் போடுவோம்
என்றான்.

இம்முறையும் தங்களுக்குள்
ஒரு நியாயமான முடிவுக்கு வர
முடியாததால் ஒரு நியாயாதி
பதியைத் தேடி, அவரிடம்
தங்கள் பிரச்சனையைத்
தெரிவித்தார்கள். நியாயாதிபதி
சிறிது நேரம் யோசித்தவிட்டு,
ரூபனுக்கு 10 வெள்ளிக் காசும்,
ஆபேலுக்கு 6 காசும், யோசுவா
வுக்கு 2 காசும் கொடுக்கப்பட
வேண்டுமென உத்தரவிட்டார்.
இது தான் நியாயம் என்றுர்.
—இது எப்படி நியாயம் ஆகும்
என்று கூறமுடியுமா?
சரியான பதிலை தராதையில்
வெளியிடுவோம்.

பாலர் மாமா

C/o C. S. I. குருகுமரன்
மானிப்பாய்.

திருவாளர் ரொபேட்
செயர்த்தினசிக்ம் நத்தானியேல்

இளைப்பாறிய தபால் அதிபர்
திரு. R. S. நத்தானியேல் அவர்
கள் டிசம்பர் 12 ஆம் திகதி கால
மாறார். இவர் காலஞ்சென்ற
அரியமலரின் அன்புக் கணவரும்,
அரியரத்தினம், ரஞ்சிதராணி,
செல்வராணி ஆகியோரின் அன்
புத் தந்தையும், ரஞ்சி, காலஞ்
சென்ற A. V. நவரத்தினசிக்ம்,
வண. பிரஜா J. N. ஜெயச்சந்திரன்
ஆகியோரின் அன்பு மாமனாகு
மாவார்.

அன்னாரின் நல்லடக்க ஆரா
தனை 14-8-86 சனிக்கிழமை பி.ப.
8-30 மணியளவில் கோப்பாய்
தூய என்னி மரியாள் ஆலயக்கு
மனையில் வண. ஜெயசந்திரன்
பேரதாரி அவர்களால் நடத்தப்
பட்டது. நல்லடக்க ஆராத்தனை
தூய என்னி மரியாள் எல்லா
யில் நடத்தப்பட்டது.

காலஞ்சென்ற திரு. நத்தானி
யேல் அவர்கள், கிறிஸ்தவ விக
வாசத்தில் இராதிவரை உறுதி
யாய் நிலைநின்றவார். தென் இந்
திவ திருச்சபையின் கொழும்புச்
சபையில் செயலாளராகச் சில
ஆண்டுகள் பணியாற்றி வந்தார்.
இவர் இச்சபையின் செயலாளராக
யிருந்த காலத்தில்தான், அங்
குள்ளிருமுனை திறம்பட திருத்தி
யமைக்கப்பட்டது. இவர் யாழ்ப்
பரணத்தில் வசிக்க வந்தபோது,
வாழ். பிரதான விதியிலுள்ள
கிறிஸ்தவரார் ஆலயத்தில் ஈடு
பட்டு, இச்சபையில் சிறந்த பணி
களை ஆற்றி வந்தார்.

இவர் எங்கு வசித்தாலும்,
அருகில் இருக்கும் சபையில்
சேர்ந்து அச்சபையின் முன்னே
றத்திற்காக அமராத உழைத்து
வந்தார். நற்செய்திப்பணியிலும்
மிகச் ஆர்வமுள்ளவார். பல இடங்

மரணம்

உடுவினச் சேர்ந்த, இளைப்பா
றிய யாழ்ப்பாண புலகையிரத
நிலை பிரதம அதிபர் ஜோஷ்
தம்பிராசர் காலமாகிவிட்டார்.
இவர் காலஞ்சென்ற புறடின்ஸ்
இப்பமலரின் அன்புக் கணவரும்,
மோரிகன் (கொழும்பு) வசந்தி
(ஜேர்மனி), மனோஜி ஆகியோ
ரின் அன்புத் தந்தையுமாவார்.

அன்னாரின் இறுதி ஆராதனை,
14-8-86 ஆல் உடுவினில் உள்
'வயலற கொட்டேஜ்' இல்லத்
தில், காலை 8-30 மணிக்கு வண.
D. C. இரத்தினசிக்ம், T. S.
பிரேமராசர் ஆகியோரால் நடத்த
ப்பட்டது. நல்லடக்க ஆரா
தனை தென்னிப்பாண திருச்சபை
யின் எல்லாத்தே தோட்டத்தில்
வண. பிரேமராசர் பேரதாரால்
நடத்தப்பட்டது.

காலஞ்சென்ற திரு. J. தப்பி
ராசர், சில ஆண்டுகள் தன மனைவி
புடன் தென்னிப்பாணச் சபையில்
வாழ்ந்து, அச்சபையின் திருப்
பணியில் ஈடுபட்டுவந்தார். இவ
ரின் இறப்பால் தயவுறும் பிள்ளை
கள் இனக்கூறத்தினர் ஆனவருக்
கும் எங்கள் அனுதாபங்களைத்
தெரிவிக்கிறோம்.

எனிலுமிருந்து கிறிஸ்தவ துணி
பிரதிசன், வேதாசனங்கள் ஆகி
யன பெற்று, நற்செய்திப்பணி
காகவாழ்ந்து வந்தார். அனே
கரை ஆண்டவரின் பரதத்
தண்டை கொண்பவரே வேண்டு
மென்ற பேரவால் கொண்டு
செயலாற்றி வந்தார். இவரின்
இழப்பை நினைந்து தயவுறும்
பிள்ளைகள், இவ் கற்றத்தாரர்
அனைவருக்கும் எங்கள் ஆழ்ந்த
அனுதாபங்களைத் தெரிவிக்கி
றோம்.

மணி வாக்கு

நீங்கள் மனந்திரும்பி அமர்ந்திருந்தால் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்; அமரீக்கையும் நம்பிக்கையுமே உங்கள் பெலனாயிருக்கும்.

— ஏசு, 30 : 15

உதயதாரகை

தமிழ் மக்களின் வருங்காலம்?

தமிழ் மக்களின் வருங்காலம் இன்னும் கேள்விக்குறியாகவேயிருக்கிறது. கடந்த முப்பத்தேழு ஆண்டுகளாக, இந்நாட்டில் தமிழ் மக்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டு, அடிமைகளாகப்பட்டு வருகின்றனர். தமிழர் பிரச்சனை தீர்க்கப்படுமென்ற நம்பிக்கை தமிழ் மக்களில் அருகி வருகிறது.

நாள்தோறும் அப்பாவித் தமிழ் மக்கள் அரசுப் படையினரால் கொடூரமாகக் கொல்லப்பட்டு வருகின்றனர். திருகோணமலையில் தமிழரின் தொகை, அரசுப் படையின் அட்டுழியங்களால், குறைந்து கொண்டே வருகிறது. மட்டக்களப்பு, வவுனியாப் பகுதிகளிலும் அதே நிலை. கிளிநொச்சியிலும் விமானக் குண்டு வீச்சினால், பிரங்கித் தாக்குதலினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் நாள்தோறும் வெளியிடங்களில் புகலிடந்தேடிச் செல்கின்றனர். தமிழர் வாழ்ந்த இடங்களில் பெரும்பான்மை இனத்தவரை குடியமர்த்தி வருவதாகத் தெரிகிறது.

பயங்கரவாதத்தை அழிப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு, தமிழினத்தையே திட்டமிட்டு அழித்து வருகிறது இன்றைய அரசு. அரசின் நடவடிக்கைகள் இதற்குத் தக்க சான்றாகக் காணப்படுகிறது. வாழ விரும்பின் இந்நாட்டில் அடிமைகளாக வாழங்கள், அல்லது செத்து மடியுங்கள் என்பதுதான், நம்மை ஆளுபவர்களின் மனப்பாங்கு போல் தோன்றுகிறது.

இந்நாட்டில் வாழ்ந்தால் தலை நிமிர்ந்து வாழுவோம், அல்லது வீரத்துடன் மரணத்தைத் தழுவுவோம் என்பதுதான் தமிழரின் இன்றைய நிலை. தமிழரும் இந்நாட்டு மக்கள், தங்களுடன் இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்குமேலாக கூடி வாழ்ந்த சகோதரர், என்ற பரந்த மனப்பான்மையின்றி, ஆயுதமேந்தாமல், போராட்டத்தில் எவ்விதத்திலும் ஈடுபடாத அப்பாவித் தமிழ்மக்களை, வெட்டித் துண்டு துண்டாக்கி, துப்பாக்கியால் சுட்டு அழித்து வரும் அரசுப்படைகளின் அட்டுழியங்கள், புத்தரின் போதனைக்கே எதிர்மாறாயிருக்கிற தென்பதை இன்றைய அரசு, அறிந்தும் அறியாததுபோல் இருக்கிறது.

தமிழர் பிரச்சனைக்குத் தீர்வொன்றைக் காண்பதில் இலங்கை அரசு எவ்வித முன்னேற்றத்தையும் காணவில்லை. 1983 — இனக் கலவரத்தின்பின், இந்திய அரசின் நல்லெண்ணத்துடன் இனப்பிரச்சனைக்கு சுமுகமான தீர்வு எடுக்கப்படுமென பலர் நம்பியிருந்தனர். தமிழ் மக்களின் நம்பிக்கைக் காதாரமாய்த் திகழ்ந்த இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி இறந்தபின், அவர் மைந்தன் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி, தம் அன்னையின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றித் தமிழ் மக்களின் துயர்துடைப்பாரெனப் பலர் நம்பியிருந்தனர். ஆனால் இன்று, தமிழ் மக்கள் நம்பிக்கை யிழந்தவர்களாய், உலர்ந்த எலும்புகளைப்போல் உயிர்பற்று இருக்கின்றனர்.

இந்திய அரசின் நல்லெண்ண முயற்சிகளைப் புறக்கணித்துவிட்டு, தமிழர்களை முற்றாக அழிக்கத்திட்டம் வகுத்து, அரசுப் படையினரால் செயற்படுத்தி வருவதை அரசியல் அவதானிகள் காண்கின்றனர். அண்மையில் லண்டன் 'ஸண்டே டைம்ஸ்' பத்திரிகைக்கு நமது மாண்புமிகு ஜனாதிபதி அளித்த பேட்டியிலும் மேற்படி கருத்து தெளிவாகக் காணப்படுகிறது. துருப்புக்களைக் கட்டவிழ்த்து விடப்போவதாகக் கூறுகிற நமது ஜனாதிபதி. ஆனால் அவர் கட்டவிழ்த்து விடமுன்னரே, அரசுப் படைகள் தமிழ்ப் பகுதிகளில் இவ்வளவு அட்டுழியங்களைச் செய்து வரும்போது, அவர் இறுதியாகத் தமது துருப்புக்களைக் கட்டவிழ்த்து விட்டால், தமிழரின் நிலை எப்படியிருக்குமோ?

இன்றைய கட்டத்தில் இலங்கையின் தமிழர் பிரச்சனை உள்நாட்டுப் பிரச்சனையாக இருந்தபோதிலும், இன்று உலக பிரச்சனையாகிவிட்டது. ஆகவே இந்திய அரசு, கூடிய விரைவில் இப்பிரச்சனையை உலக அரங்கில் எடுத்து, தமிழர் இந்நாட்டில் சுதந்திரமாக தமது அடிப்படை உரிமைகளைப் பெற்று சம அந்தஸ்துடன் வாழ வழிசெய்ய வேண்டும் என்பதே நமது கருத்தாகும்.

நமது வருங்காலம் ஒரு கேள்விக்குறியாக இருந்த போதிலும், இறைவனில் உள்ள நம்பிக்கையில் நாம் தளரப்

புக்கர், டி. வாஷிங்டன்.

(முந்தோடர்)

நீக்ரோக்கள் அடிமைகளாகப்பட்டு, அவர்கள் அனுபவித்து வந்த துன்பங்களை எழுத ஆரம்பித்தால் புஸ்தகம், புஸ்தகமாய் எழுதித் தள்ளிவிடலாம். நீக்ரோக்கள் தங்களின் முயற்சியினாலேயே தங்களின் நிலைமையை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று போதித்ததுமல்லாமல் அதற்காகப் பெரிதும் பாடுபட்ட ஒரு மகனின் சரித்திரத்தை சுருக்கமாக இங்கு வலனிப்போம். அவரின் பெயர் புக்கர், டி. வாஷிங்டன். இவர் நீக்ரோ ஜாதியைச் சேர்ந்தவர். இவர் அமெரிக்காவில் 1850-ம் வருஷத்தில் பிறந்தார். அக்காலத்தில் நீக்ரோக்களுக்குப் படிப்பு என்பதே கிடையாது அவர்களுக்கென்று ஏற்படுத்தப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களும் கிடையாது. புக்கர், டி. வாஷிங்டன். திறவராயிருக்கும்போதே, எப்படியாவது படித்துவிட வேண்டுமென்ற ஆசை இவரைப் பிடித்துக் கொண்டது. எங்கேயோ 500 மைல்களுக்குப்பால், நீக்ரோ பள்ளிக்கூடம் ஒன்று நுழைந்தாகக் கேள்விப்பட்டார். படிக்க வேண்டுமென்ற ஆசையினால் அவ்வளவு தூரத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் புறப்பட்டுவிட்டார். பள்ளிக்கூடம் போய்ச் சேர்ந்ததும், ஆசிரியர் படிக்க வந்த சிறுவனைப் பார்த்து பள்ளிக்கூடத்தைப் பெருக்கிச் சுத்தம் செய்யும்படி சொன்னார். சிறுவன் ஒருமுறை மயில், மூன்று முறைப்பள்ளிக்கூடத்தைப் பெருக்கி, நாலை தடவை ஒட்டரை அடித்து சுத்தப்படுத்தினான். இதை விட வேறே சிபாரிசு என்ன வேண்டியிருக்கிறது. உடனே சிறுவன் பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்க்கப்பட்டான். பள்ளிக்கூடத்திற்குக் கட்டவேண்டிய சம்பளத்தை ஓய்வு நேரங்களில் கிறுசுறு வேலைகள் செய்து சம்பாதித்தக் கெண்டான்.

வாஷிங்டன் படிப்பை முடித்தவிட்டு, அவர் படித்த ஹரம்பட்டன் பள்ளிக்கூடத்திலேயே வேலைக்கு அமர்ந்தார். டஸ்க்கிஜி எஃகை ஊரில் உள்ள பரேபகாரிகளில் சிலர் பணம் சேர்த்து, நீக்ரோக்களுக்கென்று ஒரு ஆசிரியர் பயிற்சிகளை ஏற்படுத்த முயற்சிகள். தாங்கள் ஏற்படுத்த உத்தேசித்திருக்கும் ஆசிரியர் பயிற்சி சாலைக்கு ஒரு தலைமை ஆசிரியர் தேவையாயிருக்கிறதென்று ஹரம்பட்டன் பள்ளிக்கூடத்தில் உள்ளவர்களுக்கு எழுதினார்கள். ஹரம்பட்டன் பள்ளிக்கூடத்து நிர்வாகிகள் புக்கர் டி. வாஷிங்டன் இதைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பினார்கள்.

டஸ்க்கிஜி பள்ளிக்கூடத்திற்குத் தலைமை ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்ட புக்கர், டி. வாஷிங்டன் டஸ்க்கிஜி வந்து சேர்ந்தார். பள்ளிக்கூடம் எங்கே என்று கேட்டார். பள்ளிக்கூடம் இன்னும் கட்டப்படவில்லை என்றார்கள். ஆகையால் புத்திரை வந்த தலைமை ஆசிரியர் செய்ய வேண்டிய வேலை பள்ளிக்கூடம் கட்டும் வேலையாயிற்று. பள்ளிக்கூடம் கட்டிட வேலை முடியும்மட்டும் சேர்த்திருப்பவரல்ல வாஷிங்டன்.

இன்னும் எத்தனையோ இடங்கள் சல்லி புக்கர், டி. வாஷிங்டன் நெருடொள்ள வேண்டியதாயிற்று. நீக்ரோக்களைப் படிக்க வைப்பது ஷ்டத்தையே உண்டாக்குமென்று வெள்ளையர்கள் பயந்து, நீக்ரோக்களின் படிப்பை தடை செய்தார்கள். நீக்ரோக்களில் சிலர் கூட புக்கர், டி. வாஷிங்டனின் முயற்சியைத் தடுக்க ஆரம்பித்தனர். தன்பள்ளிக்கூடத்திற்கு வருகிற நீக்ரோக்கள் எல்லோரும் ஒரு தொழிலையுய் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று புக்கர், டி. வாஷிங்டன் வற்புறுத்தினார். ஆனால் படித்த நீக்ரோக்கள் இதை விரும்பவில்லை, "நரோவாவியில் உட்கார்ந்து கொண்டு சொகுசான ஒரு உத்தியோகம் பார்க்கவே பள்ளிக்கூடத்திற்குப் பிள்ளைகளை அனுப்புகிறோம். படித்த பிற்பாருமே ஒரு தொழில் செய்வதென்றும், அந்தப் படிப்பு நமக்கு வேண்டியதில்லை" என்று படித்த நீக்ரோக்கள் மூலமுணுதார்கள். வெள்ளையர்களின் எதிர்ப்பு ஒரு பக்கம் படித்த நீக்ரோக்களின் எதிர்ப்பு இன்னொரு பக்கம் புக்கர், டி. வாஷிங்டன் மலைத்து விடவில்லை.

(தொடரும்)

நாம் வாழும் உலகம்

நாம் பிரிவினைகள் நிறைந்த ஓர் உலகத்தில் வாழ்கிறோம். ஒவ்வொரு நிமிடமும் ஏராளமான செல்வம், போர் ஆயுதங்களுக்காக செலவிடப்படுகிறது.

பாதிக்கு மேற்பட்ட மனிதர்கள் சுத்தமான குடிநீர் இல்லாமல் தவிக்கும் உலகில் நாம் வாழ்கிறோம். நாம் கிடைக்காத செய் வேண்டிய படைப்புப்பணி இப்படிப்பாடியில் நிற்கிறது.

நிலமும், செல்வமும் தவறாக பகிர்ந்தளிக்கப் படபுருக்கும் ஓர் உலகில் நாம் வாழ்கிறோம், பலர் பருத்த உடலைக் குறைக்க மருந்துகள் உண்ணும்போது கோடிக்கணக்கான மக்கள் பட்டினியாயிருக்கிறார்கள். எனவே நாம் இறைவனிடம் வேண்டுவோம்!

கடவுளே! எங்கள் பாவங்களை மன்னியும். நீர் உமது மக்கள் அனைவருக்காகவும் அருளிய செல்வங்களை நமக்கள் முறையாகப் பகிர்க்கு கொள்ள எங்களை வழிகடத்தும்.

[நன்றி: CCA News]

படாது. நம்பிக்கையற்ற இனம் அழிந்துபோகும். இறைவன் நம்மைக் கைவிடார். இருளின் நடுவிலும் இறைவன் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே, நாம் இன்று அனுபவித்து வரும் துன்பங்களுக்கு ஒரு முடிவு வரும் என்ற நம்பிக்கையுடன் செயல்படுவோமாக.

EDITORIAL

A Climate of Disarray

Escalating violence in Sri Lanka has spun beyond control. People in the land, particularly those in the North and East have been reduced to the barbarous state of the *Achaean* (the Greeks of the heroic age) who lived "in a disordered hungry world where every man must be his own policeman, ready with arrow and spear and a capacity for looking calmly at flowing blood".

What has cast a pall of gloom over Jaffna in recent weeks was the manner of the killings of 30 fishermen off Mandaitivu on 10-6-86.

We wonder if Sri Lanka, a tourist Mecca, is now attempting to cater to a class of tourists who wish to witness games of blood-lust in the 'amphitheatres' in close range of mini-camps which have now proliferated in the North and East.

The shallow waters between Mandaitivu and Allaipiddy (in the North) is a sea-domain which in certain seasons of the year afforded a 'catch' that enabled the large but closely knit families of Gurunagar, (who have gone through untold sufferings since the zonal laws at sea were promulgated), to keep the wolf from the door.

It was on a group of these fishermen (now relegated to a low-income bracket), some 30 in number, that "men in black", allegedly a unit of the security forces, pounced upon on 10-6-86, while the fishermen were yet in knee-deep water in their fishing-kit, ordered them to line-up, fired at them and bayoneted them (as the injuries on their bodies revealed), creating a second *Kurikadduvan*, the name by which the *Kumuthini* boat tragedy was known in which some passengers on board the boat were brutally hacked by a similar gang in the same waters last year. The game of blood-lust over, the "gladiators" are reported to have returned to their station in gun boats. There was not a dry eye at the Gurunagar Community Centre when the bodies were brought there to be kept till funeral arrangements were made.

But strange enough a news item earlier in the CDN of 5-6-86 describing the current political confrontation at Killinochi (a District newly demarcated as a separate unit from Jaffna but now near paralysed), a lofty comment from Lt. Gen. Cyril Ranatunga, head of the JOC who was directing operations:—

"The situation in Killinochi is very tense..... Civilians seem to be abandoning their homes..... We are using helicopters and aircraft but not firing from them as we don't want to hurt civilians. The aircraft are being used merely to confuse the terrorists and to observe their movements."

(Italics are ours)

The truth is that it will take far more than words however well intended to change the complexion of events in Sri Lanka. The rash of security precautions cannot mask the fact, established now 'beyond reasonable doubt' (as the legal expression goes) that the casualties among security forces caused chiefly by land-mines, and the casualties among militants in their direct confrontations in the battle fronts, even put together will be far fewer than civilian casualties in an orgy of reprisals which is daily assuming dreadful dimensions and of which the government appears to have no control. During the five day period June 10-14 there have been more than eighty civilian killings in the North and East.

In line with Article 51 of the UN Charter, any raid had, to be 'defensive' and not 'retaliatory'. The defence of Margaret Thatcher in supporting the US Libyan attack by providing bases for the use of F-III air craft was that President Reagan's attack was within Article 51 of the UN Charter but to appease those who attacked President Reagan's "unacceptable Rambo-style barbarism" even for "self-defence", Mrs. Thatcher later added that while civilian casualties in Tripoli were a matter of sorrow for her they were far fewer than the innocent victims who have been murdered by Libyan-backed terrorists over the years". (Italics are ours).

"Law", it is said "is a spider's web that catches the little flies and let the big bugs escape". The UN Charter is perhaps no exception.

Collateral damage caused to civilians in any encounter between militants and the government security forces is illegal. But an orgy of reprisals is nothing but the stock-in-trade of political extremists to achieve their own nefarious ends.

In the midst of a five-day mayhem (June 10-14) in the North and East with 'cycles of revenge' enacted ruthlessly in Jaffna, Mutur and Trincomalee and deadly confrontations staged at Valvettihurai and Killinochi, President Jeyawardene, according to the SLBC had announced that he had appealed to the West to help him to fight Tamil Marxist-terrorists in Sri Lanka and that he would unleash his forces "newly trained abroad", if his package of proposals for a political settlement "far beyond anything his predecessors have offered", is not accepted.

At Rest

Mr. John Thambirajah

We regret to record the death which occurred at Uduvil on 12-6-86 of Mr. John Thambirajah 62 retired Chief Station Master, Jaffna, son of the late Mr. Pararajasingham John and Mrs. Pararajasingham John of Uduvil.

The funeral service was held at "Violet Cottage" Uduvil the residence of a sister of the deceased, Mrs. Samuel Mann, Rev. D. C.

Ratnasingham officiated at the Service. Rev. T. S. Premarajah offered the tribute. Members of the family sang an anthem.

The remains were interred at the Tellippalai Church burial grounds. Rev. T. S. Premarajah, the Presbyter of the Tellippalai Church performed the committal rites.

The deceased leaves behind two sons, a daughter and five sisters. His wife Prudence Ippamalar predeceased him last year.

David Steele, the British Liberal Party Leader is reported to have been so enraged at British Prime Minister offering bases in Britain for President Reagan's F-III aircraft that he accused Prime Minister Thatcher in language as strong as it was replete with metaphor:— "Thatcher has turned the British bull dog into a Reagan poodle".

Could we in Sri Lanka boast of a Lion Flag so long as the nation cannot brace itself now to the problems affecting just two ethnic groups in the country, without foreign aid in mercenaries and arms?

President Jeyawardene, the Cabinet and the majority community are of one mind, we note, that there should be no repetition of July 1983. The *Ceylon Daily News* echoing the sentiments expressed by the President at a meeting at Dematagoda, in its editorial of 14-6-86 has said:—

"We must not make the mistake of Jew-baiting or substituting collective guilt for individual responsibility..... What gains came of July 1983?"

But what we have failed yet to recognise is that every reprisal in the Tamil areas involving the brutal killings of hundreds of Tamil civilians is a replica of July 1983, with the scenes of carnage shifted from the South to the North or East and the assailants drawn from the new 'recruits' who have in many instances caused considerable embarrassment to the government by their "excesses".

According to a news item in *Uthayan* of 15-6-86, Lt. Gen. Cyril Ranatunga head of the Joint Operation Command (JOC) has given a severe warning to *Home Guards* that stern action will be taken if complaints reach him of 'excesses'. On 13-6-83 at Aholuva (in Mutur) 25 Tamil refugees from the Poomarathady Refugee Camp, returning from the AGA's Office with their foodstamps, were waylaid allegedly by Home Guards, and hacked to death. The victims included two Muslims, according to news reports. *July 1983* does not refer to a single month of incidents during a particular year. It is a symbol of an attempt first made in Sri Lanka by extremists of the "genocide" of a race in the name of eradicating terrorism which at that time connoted only the killing of 13 soldiers in a land-mine ambush.

High-tech gun boats at sea, bombers possibly with "radar screens and infrared scopes" in the air, mortar and artillery shells on land and hoodlums at large on both land and sea constitute today the politics of mayhem in the North. Apart from an upward spiral of mutual fear and corrosive hostility, the exercise has had no fruitful results.

As for the Peace Quest, which remains a mirage, we note that a sealed letter has been sent by the government to Prime Minister Rajiv Gandhi on what Colombo has finally to offer to the Tamil Resistance Forces to lay down their arms. We also note that an *All Parties Conference*, has been convened for 25-6-86 to "discuss the present situation". [Whether the SLFP and the TULF will send their representatives is yet to be known]. If either of them fall back, the Conference loses its "All Party" status as it did in 1984.

What course the new developments may take in Sri Lanka there is a thick layer of truth in what Bishop Desmond Tutu has said about efforts to bring about a peaceful change in any political situation where youth play a crucial role. The Bishop said with appreciable candour:—

"I have warned that those of us who talk of peaceful change have our credibility eroded because we don't have anything to show for it. It is understandable, the reaction of the young, I have said myself before, that if I was young, I would have rejected Bishop Tutu long ago."

[In Sri Lanka Youth between 15 to 29 years of age, constitute a third of the population. Half of the population will be youth by 2000 A.D.]

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. Q/96/News/86.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Samuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 20th June 1986 and published by Mr. Alvaipillai Rajasingham, 330, Navalar Road, Jaffna.